

DOM

Afsagt den 18. april 2018 i sag nr. BS 11-790/2017:

FOA for L [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

mod
Ankestyrelsen

-
7998 Statsservice

Stævning er modtaget den 13. september 2017.

Sagen vedrører i realiteten en prøvelse af Ankestyrelsens fastsættelse af midlertidig erhvervsevnetab og fastsættelse af årsløn til brug for beregning af beregning af erhvervstabsberstatning.

Sagsøgeren FOA Fag og Arbejde som mandatar for L [REDACTED]
[REDACTED] har overfor Ankestyrelsen nedlagt følgende påstande:

"PÅSTAND I:

Sagsøgte, Ankestyrelsen, tilpligtes at anerkende, at sagsøger er berettiget til midlertidig erhvervsevnetabsberstatning, svarende til 40%, med virkning fra 22. februar 2012 i anledning af den sagsøger den 1. august 2011 overgåede og anerkendte arbejdsskade.

PÅSTAND II:

Sagsøgte, Ankestyrelsen, tilpligtes at anerkende, at erhvervsevnetabsberstatningen i anledning af den sagsøger den 1. august 2011 overgåede og anerkendte arbejdsskade skal fastsættes på baggrund af en årsløn på kr. 319.000; subsidiært et mindre beløb efter Rettens skøn, dog mere kr. 242.000."

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse.

Den 14. juni 2016 traf Arbejdsskadestyrelsen, nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring følgende afgørelse:

"Afgørelser og beslutninger

Vi har genoptaget vores afgørelser af 26. oktober 2012 og 4. juli 2013 på forvaltningsretligt grundlag.

Vi har truffet en midlertidig afgørelse om dit tab af erhvervsevne.

Dit tab af erhvervsevne er fastsat til 40 procent fra den 26. august 2012.

Din årsløn er fastsat til 319.000 kroner.

Vi ser på størrelsen af dit tab af erhvervsevne igen den 15. februar 2017.

Du kan klage over denne afgørelse inden 4 uger, se sidst i afgørelsen.

Kilder

- Lægeerklæring 1 modtaget den 7. oktober 2011 fra din læge
- Oplysning om genstand/personer modtaget den 20. oktober 2011 fra dig
- Årsopgørelse modtaget den 8. februar 2012 fra SKAT Hovedcentret
- Rundbordssamtale den 27. februar 2012
- Årsopgørelse modtaget den 1. marts 2012 fra SKAT
- Speciallægeerklæring modtaget den 17. juli 2012 fra Overlæge [redacted] DT
- Svar på spørgsmål modtaget den 6. september 2012 fra Plejecenter [redacted] ---
- Afgørelse fra Ankestyrelsen modtaget den 29. november 2012
- Mail fra advokat modtaget den 27. juni 2014
- Erhvervssituation siden sidst modtaget den 11. juli 2014 fra dig
- Revalideringsoplysninger modtaget den 6. august 2014 fra IKAST-BRANDE KOMMUNE
- Brev fra advokat modtaget den 18. maj 2015 fra ELMER og PARTNERE
- Indkomstoplysninger fra Skat modtaget den 11. maj 2016 fra SKAT Hovedcentret

Tab af erhvervsevne

Afgørelse

Vi har genoptaget vores afgørelser af 26. oktober 2012 og 4. juli 2013 på forvaltningsretligt grundlag.

Vi har truffet en midlertidig afgørelse om dit tab af erhvervsevne.

Dit tab af erhvervsevne er fastsat til 40 procent fra den 26. august 2012.

Din årsløn er fastsat til 319.000 kroner.

Som følge af din forhøjede årsløn og dit forhøjede tab af erhvervsevne får du fremover udbetalt et skattepligtigt månedligt beløb på 8.934 kroner i erstatning.

Det månedlige beløb udbetales første gang den 1. august 2016. Da *din* erstatning er tilkendt fra den 27. februar 2012, har du månedlige beløb til gode i perioden fra den 27. februar 2012 til den 31. juli 2016.

Fra den 27. februar 2012 til den 25. august 2012 udgør det månedlige beløb 347 kroner.

Fra den 26. august 2012 til den 31. juli 2016 udgør det månedlige beløb 5.930 kroner.

De månedlige beløb, som du har til gode, er skattepligtige.

Hvis du har modtaget sociale ydelser i den periode, hvor du har månedlige beløb til gode, kan din kommune kræve, at du tilbagebetaler sociale ydelser.

Du skal oplyse Arbejdsskadestyrelsen, hvis der sker ændringer i din erhvervmæssige situation, som kan have betydning for den månedlige erstatning. Din pligt fremgår af lovens § 42, stk. 2.

Eksempler på situationer du skal oplyse os om:

- Du har fået arbejde
- Der sker væsentlige ændringer i din ansættelse (du arbejder for eksempel flere timer)
- Du overgår til, afbryder eller er ikke længere berettiget til et kommunalt forløb som for eksempel revalidering, ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension
- Du bliver sygemeldt i en længere periode på grund af en ny, alvorlig og ikke forbigående sygdom/skade

Der kan også være andre tilfælde, hvor du skal oplyse os om nye forhold. Hvis du er i tvivl, om ændringen er for bagatelmæssig til at indberette, skal du kontakte os for eksempel telefonisk eller på mail. Se kontaktinformation på www.

Regler om tab af erhvervsevne

Efter § 17, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring har tilskadekomne ret til erstatning for tab af erhvervsevne, hvis arbejdsskaden har nedsat tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde. Hvis tabet af erhvervsevne er mindre end 15 procent, er der efter § 17, stk. 1, *ikke* ret til erstatning.

Ved bedømmelsen af tabet skal der efter § 17, stk. 2, tages hensyn til den tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved arbejde, som rimeligvis kan forlanges af den tilskadekomne.

I denne vurdering indgår;

- Dine evner
- Din uddannelse
- Din alder
- Dine muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning

Efter vores praksis indgår også dit tidligere arbejde, din indtægt før skaden samt arten og omfanget af din arbejdsskade som væsentlige momenter i vurderingen.

Efter § 17, stk. 3, kan vi træffe en midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne, hvis den erhvervsmæssige situation ikke er afklaret. Erstatningen tilkendes som en skattepligtig løbende erstatning (§ 17, stk. 5, og § 27, stk. 1). I afgørelsen er der derfor også en dato, hvor vi vil se på din sag igen (revision).

Du har ret til erstatning fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne (§ 17, stk. 7).

Der udbetales ikke erstatning fra et tidspunkt, der ligger før, arbejdsskaden er anmeldt, før anmodningen om genoptagelse, eller før Arbejdsskadestyrelsen har genoptaget sagen. (§ 17, stk. 7, og stk. 9).

Vi tager stilling til, om arbejdsskaden er den eneste årsag til dit eventuelle tab af erhvervsevne.

Efter § 12, stk. 1. og 2, i lov om arbejdsskadesikring kan erstatningen for tab af erhvervsevne nedsættes eller bortfalde, hvis den aktuelle lægelige eller sociale situation med overvejende sandsynlighed ikke kun skyldes arbejdsskaden.

Vi kan nedsætte erstatningen:

- 1) hvis dit helbred efter skaden er blevet forringet af andre årsager, og det påvirker din evne til at arbejde, eller
- 2) hvis der er nærliggende risiko for, at en forudbestående eller konkurrerende sygdom ville have forringet dit helbred og påvirket din evne til at arbejde - også uden arbejdsskaden.

Arbejdsskadestyrelsen kan genoptage din sag på ulovbestemt grundlag, hvis

- der kommer nye oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at din sag ville have fået et andet resultat, hvis Arbejdsskadestyrelsen havde haft oplysningerne i forbindelse med den oprindelige afgørelse, eller
- der sker en væsentlig ændring med tilbagevirkende kraft af de retlige forhold, som den oprindelige afgørelse blev afgjort efter, eller
- Arbejdsskadestyrelsen i forbindelse med den oprindelige afgørelse

begik væsentlige sagsbehandlingsfejl.

Begrundelse

Vi har genoptaget vores afgørelser af 26. oktober 2012 og 4. juli 2013 om tab af erhvervsevne. Begrundelsen er, at en ny vurdering medfører væsentlig ændret resultat. Arbejdsskadestyrelsen foretog ikke konkret vurdering af dine muligheder til at arbejde med rygskaden henset dine funktionsbegrænsninger og indtjening inden skaden.

Din skade i form af rygsmerter blev anerkendt som en arbejdsskade i vores afgørelse af 26. oktober 2012.

Du blev sygemeldt efter arbejdsulykken. Herefter modtog du sygedagpenge. Kommunen meddelte ved rundbordssamtale den 27. februar 2012, at du var berettiget til revalidering med start af den egentlige uddannelse i august 2012.

Du er i gang med en revalidering til professions bachelor. Vi ved ikke, hvordan din erhvervsmæssige situation ender med at blive. Vi har derfor truffet en midlertidig afgørelse om dit tab af erhvervsevne. Det betyder, at vi vil vurdere din ret til erstatning igen på et senere tidspunkt.

Vi har vurderet, hvor meget din arbejdsskade har nedsat din evne til at tjene penge ved at arbejde. Vi har sammenlignet, hvad du kunne tjene uden arbejdsskaden med hvad vi mener, at du kan tjene med arbejdsskaden, hvis muligheden for revalidering ikke forelå.

Som følge af skaden har du pådraget dig en forværring af forudbestående rygskade. Vi har tidligere vurderet, at arbejdsskaden ikke har medført et varigt men på mindst fem procent. Vi lagde vægt på, at du inden skaden havde kroniske rygsmerter. Det varige men inden skaden blev vurderet til 8 procent, og forværringen til 4 procent.

Derfor har du et betydeligt skånebehov ved rygbelastende arbejde. Du skal skånes for tunge løft, akavede belastninger og meget stående og gående arbejde. Smerterne forværres således ved belastninger, herunder hvis du sidder eller står/går i for lang tid. Stillingsskift lindrer dog generne.

Vi vurderer, at du på grund af dine gener ikke vil kunne vende tilbage til dit arbejde som social- og sundhedsassistent i samme omfang som før skaden. Årsagen er, at jobbet indebærer mange funktioner, der vil være belastende for din ryg.

Du vil heller ikke kunne vende tilbage til et andet arbejde til samme løn. I denne vurdering indgår, at din årsløn før skaden var 319.000 kroner, svarende til cirka 350.000 kroner i 2016-niveau.

Du har tidligere arbejdet som handicapmedhjælper og som blomsterbinder.

Det er vores vurdering, at du heller ikke vil kunne arbejde inden for denne branche, fordi jobbet indebærer rygbelastende arbejdsopgaver, eksempelvis meget gående og stående arbejde. Du er uddannet sosu-assistent i 2006. Det er vores vurdering, at du heller ikke vil kunne arbejde inden for denne branche, fordi jobbet indebærer rygbelastende arbejdsopgaver.

Du har nogle udfordringer, når du skal finde et nyt job på det brede arbejdsmarked. Du har i perioden fra april til juni 2012 været i afklaringsforløb/praktik hos Sundhedsafdelingen i Brande. Du foretog administrative opgaver. Du kunne klare at arbejde cirka 25-28 timer ugentligt, når der bliver taget hensyn til dine skånebehov. Arbejdsgiver oplyste, at du udførte opgaverne med god kvalitet.

På trods af dine funktionsbegrænsninger har du dog nogle gode ressourcer, der styrker dig i en omstillingsproces på arbejdsmarkedet. Du har været ansat hos flere forskellige arbejdsgivere og er derfor vant til at omstille dig til nye arbejdspladser og kolleger. Du har eksempelvis skiftet arbejde hyppigt både før og efter 2006. Du har også 2007-2010 i perioder arbejdet for vikarbureau. Du har solid erfaring inden for dit fagområde. Du har gode faglige evner, som øger din mulighed for at tilegne dig nye kompetencer. Det fremgår således af arbejdsprøvnningen i 2012, at arbejdsgiver vurderede du var kvalificeret til at tage den nye uddannelse.

Du er ung og har derfor gode muligheder for at skifte branche, så dine skånebehov bedre kan tilgodeses.

Vi vurderer, at du med dine samlede gener godt kan varetage et arbejde, der ikke indebærer en belastning af din ryg. Du vil eksempelvis kunne arbejde med lettere montage eller ikke rygbelastende opgaver i plejesektor. Ud fra de lægelige og sociale akter er det dog sandsynliggjort, at du aktuelt ikke vil kunne arbejde på fuld tid.

Vi vurderer, at du i et ikke-rygbelastende job aktuelt vil kunne tjene cirka 270.000 kroner på fuld tid, og cirka 200-210.000 kroner på nedsat tid.

Før skaden kunne du tjene 319.000 kroner årligt i 2011-niveau (se beregningen i afsnittet om årsløn nedenfor). Det svarer til cirka 350.000 kroner årligt i 2016-niveau.

Det betyder, at vi har fastsat dit tab af erhvervsevne som følge af arbejdsskaden til 40 procent, under den igangværende revalidering.

TILKENDELSESTIDSPUNKT

Du har ret til erstatning fra den 26. august 2012, hvor kommunen meddelte at de ville bevilge dig revalidering. Vi finder, at der fra dette tidspunkt er påvist et tab af erhvervsevne svarende til 40 procent.

OM NEDSÆTTELSE

Vi er opmærksomme på, at du allerede *inden* arbejdsskaden havde gener fra ryggen, nakke og gener fra PTSD.

Vi finder, at *disse* gener ikke kan begrunde en nedsættelse af din erstatning.

Årsagen er, at du har arbejdet på trods af dine gener fra ryggen. Disse var tilstede fra cirka 2000. Du blev alligevel uddannet i 2006 og kunne arbejde i flere år som sosu-assistent. Du syntes dog det almindelige arbejde var for rygbelastende, og du fandt juni 2011 en stilling som sosu-assistent som var mindre rygbelastende. stillingen var 28 timer i fast aften/nat.

Den påviste forværring af rygskadens skyldes ulykken i 2011.

Det er ikke overvejende sandsynlig, at den forudbestående rygskada ville have blevet \approx orværet uden arbejdsulykken i 2011.

Vi finder derfor, at de forudbestående ryggener ikke kan begrunde en nedsættelse af din erstatning.

I 2006 var du udsat for overfald som medførte PTSD. I din 02, 03 og 05-sag har vi vurderet følgerne efter overfaldet efter erstatningsansvarsloven. Det varige men blev vurderet til 15 procent, og tab af erhvervsevne til mindre end 15 procent.

Det varige men på 15 procent blev tilkendt for blandt andet angst, flashbacks, vagtsomhed, støjfølsomhed, koncentrationsbesvær.

Vedrørende tab af erhvervsevne lagde vi vægt på, at de psykiske gener medførte behov for forudsigeligt og uden risiko for trusler eller vold sorr. de væsentligste skånehensyn. Efter ulykken/overfald i 2006 var du i stand til at genoptage arbejdet. Selv om du havde mange skiftende ansættelser var din erhvervsevne ikke nedsat med mindst 25 procent.

Da du kom til skade i 2011 var du ansat i en stilling på 28 timer i fast aften/nat.

Vi finder derfor, at den forudbestående PTSD ikke kan begrunde en nedsættelse af din erstatning.

Du var også udsat for en ulykke i 2000 som medførte en nakkeforvridning. Vi har behandlet denne sag som din 01-sag efter erstatningsansvarsloven. Det varige men blev fastsat til 10 procent for smerter, nedsat bevægelighed og lette kognitive symptomer. Du blev tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne på 15 procent. I vurderingen blev anlagt et prognosesynspunkt, hvor resultat af eventuelle omskolinger ikke indgik i vurderingen. Du har arbejdet indenfor flere arbejdsområder, gennemgået en omskoling til

sosu-assistent og arbejdet som dette i flere år inden ulykken i 2011.

Vi finder derfor, at den forudbestående nakkeskade ikke kan begrunde en nedsættelse af *din* erstatning.

Vi er opmærksomme på, at du efter skaden har fået en mindre forværring af dine gener fra nakke/hovedpine. Disse gener har ikke betydning for vores vurdering af dit tab af erhvervsevne. Årsagen er, at vi vurderer, at generne ikke vil medføre varige funktionsbegrænsninger som nedsætter din erhvervsevne yderligere. Vil lægger vægt på, at der alene er tale om sjældne anfald af migræne (0-4 gange månedligt) som kan behandles med medicin. Dette fremgår af speciallægeerklæringen af juli 2012.

Årsløn

Afgørelse

Vi har fastsat *din* årsløn til: 319.000 kroner.

Årsløn

Udgangspunktet er, at vi fastsætter årslønnen ud fra den samlede løn i året før arbejdsskaden.

(Lov om arbejdsskadesikring § 24, stk. 1, 1. pkt.)

Vi fastsætter dog årslønnen ud fra et skøn i særlige tilfælde:

- Hvis tilskadekomne midlertidigt var ansat på deltid, da skaden skete eller sygdommen opstod.
- Hvis der er særlige ansættelsesforhold, for eksempel ansættelse under uddannelse, eller ansættelse i mindre end et år.
- Hvis en erhvervssygdom har betydet at lønnen har varieret over det forudgående år
- Hvis der har været kortere eller længere perioder uden erhverv før datoen for anmeldelsen af en erhvervssygdom.

Årslønnen skal give et retvisende billede af, hvad den tilskadekomne reelt kunne tjene før arbejdsskaden.

Begrundelse

Vi har genoptaget afgørelsen om årsløn. Begrundelsen er, at årslønnen på 285.000 kroner blev fastsat for en periode som primært lå efter ulykken. Det fremgår af lønsedlerne, at du ikke arbejdede fuld tid i perioden. En ny vurdering medfører et væsentlig ændret resultat.

Vi lægger til grund, at du havde fuld erhvervsevne da du kom til skade. Vi henviser til begrundelsen ovenfor om dit tab af erhvervsevne (procenten). Du blev uddannet sosu-assistent i 2006 og arbejdede for en lang række arbejdsgivere fra 2006 til 2011. I mange

ansættelser på fuld tid. Din arbejdsgiver oplyser, at du den 1. juni 2011 var ansat i aftenvagt 28 timer/ugen. Lønnen i aftenvagt modsvarede løn i dagvagt på fuld tid (37 timer).

Vi har fastsat din årsløn skønsmæssigt. Vi lægger vægt på, at du blev ansat den 1. juni 2011 og kom til skade den 1. august 2011. I årene inden skaden havde du mange skiftende ansættelser, men alle ansættelser inden for dit arbejdsområde som social- og sundhedsassistent. Du fandt imidlertid de tidligere arbejdsopgaver for rygbelastende og overgik den 1. juni 2011 til stilling som sosu-assistent med mindre rygbelastende opgaver. Vi mener derfor ikke, at din indtægt 12 måneder før arbejdsskaden giver et retvisende billede af din evne til at tjene penge

Til fastsættelsen af din årsløn har vi i stedet fastsat din årsløn med udgangspunkt i din løn i den ansættelse du kom til skade. Vi har taget udgangspunkt i de indsendte lønsedler.

Du havde været ansat i en meget kort periode da du kom til skade. Vi vurderer derfor, at der ikke er det fornødne grundlag til at fastsætte din årsløn ud fra mulig løn i fast nattevagt. Der er ikke en tilstrækkelig lang periode hvor du arbejdede på disse vilkår i den nye stilling. Vi fastsætter i stedet årslønnen skønsmæssigt med udgangspunkt i din grundløn og omregner denne til mulig løn på 37 timer. Udregningen tager udgangspunkt i de faktiske tal, men er behæftet med stor grad af skøn.

Det fremgår af lønsedlerne, at du havde en grundløn på 17.676 kroner inklusive blandt andet kvalifikationstillæg på 242 kroner og tillæg på 378 kroner for fast aften/nattevagt.

Vi har derfor trukket 378 kroner X 12 ud af nedenstående beregning (4.536 kroner), i det vi har omregnet din løn til 37 timer (ikke fast nattevagt).

Du havde også et fritvalgstillæg på 124 kroner/måned og opsparing på 1,95 procent til særlig feriegodtgørelse. Arbejdsgiver betalte 12,6 procent pensionsbidrag af pensionsberettiget løn på 17.800 kroner, ikke alle tillæg. Dette fremgår af lønsedlernes side 1 og 2, eksempelvis lønseddel for september 2011.

Vi har nedenfor omregnet dette til en årsløn på 319.000 kroner. Vi har også sammenholdt denne indtjening med årene 2009 og 2010 og gennemsnitlig løn som udlært sosu-assistent. I 2009 og 2010 havde du en A-indkomst ved arbejde på cirka 277.000 kroner og 256.000 kroner. I 2010 havde du 6 ugers barsel. Din løn i 2009 og 2010 var derfor på stort set samme niveau som lønnen i den stilling hvor du kom til skade i 2011. Ifølge uddannelsesguiden (www.ug.dk) tjente en sosu-assistent i 2014 29.283 kroner om måneden i gennemsnit. Nedreguleret til 2011-niveau svarer det til cirka 328.000 kroner. Din løn i 2011, som var i mindre rygbelastende arbejde, var derfor

også nogenlunde på niveau med det gennemsnitlige lønniveau.

Ved beregningen af årslønnen har vi anvendt årsgrundlaget angivet på lønsedlen side 2 (september 2011). Hertil har vi lagt både dit og din arbejdsgivers ATP- og pensionsbidrag. Vi har medtaget din B-indkomst i form af gruppelevsforikring. Denne er indeholdt i den arbejdsgiverfinansierede pensionsordning. Vi har derfor ikke tillagt beløbet særskilt. Vi har medtaget en årlig feriegodtgørelse på 1,95 procent, da dette også var en del af *din* aflønning.

Løn (jf. lønseddel omregnet til 37 timer: 280.304 kr. + fritvalgsordning på 124 kroner X 12):

281.792,00 kr.

Arbejdsgivers ATP-bidrag (180 kr. X 12):

2.160,00 kr.

Pensionsbidrag (12,6 % af grundløn omregnet fra 28 timer til 37 timer) :

34.809,16 kr.

Særlig feriegodtgørelse.:

5.183,78 kr.

Minus særlig tillæg for udelukkende nat/aften (378 kroner X 12):

-4.536,00 kr.

I alt årligt: 319.408,94 kr.

Din årsløn er herefter fastsat til 319.000 kroner.”

Sagsøgerens påstand bygger på denne afgørelse.

Afgørelsen blev indbragt for Ankestyrelsen, der den 2. december 2016 ændrede Arbejdsskadestyrelsens/Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse. I Ankestyrelsens afgørelse hedder det blandt andet:

”Resultatet er

- Du har ret til 25 procent i midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne. Vi nedsætter derfor erstatningen fra 40 til 25 procent.
- Erstatningen er tilkendt fra den 22. februar 2012
- Din årsløn er 242.000 kroner. Vi nedsætter derfor årslønnen fra 319.000 til 242.000 kroner.

Vi ændrer således Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.

Arbejdsskadestyrelsen har med virkning fra den 1. juli 2016 ændret navn til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Du vil høre fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som nu beregner den nye erstatning. Forsikringsgesellschaftet vil herefter udbetale beløbet.

Der var enighed på mødet.

På de næste sider kan du læse om begrundelse, regler med videre.

Venlig hilsen

T [REDACTED]

Begrundelsen for afgørelsen om tab af erhvervsevne

Vi vurderer, at du har ret til midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne på 25 procent, mens du er under revalidering til professions bachelor.

Om dit erhvervsevnetab

Du har ved Arbejdsskadestyrelsens afgørelse den 26. oktober 2012 fået anerkendt forværring af rygggener som en arbejdsskade.

Arbejdsskadestyrelsen har vurderet, at arbejdsskaden ikke har medført et varigt men på mindst 5 procent. De vurderede, at dit samlede men for ryggen er 12 procent, men at 8 procent kan henføres til forudbestående kroniske rygsmerter.

Vi har lagt vægt på, at du har et betydeligt skånebehov ved rygbelastende arbejde. Du skal skånes for tunge løft, akavede belastninger samt meget stående og gående arbejde. Dine smerter forværres ved belastninger, herunder hvis du sidder eller står/går i for lang tid. Stillingskift lindrer dog generne. Vi vurderer, at du på grund af dine gener derfor ikke vil kunne vende tilbage til dit arbejde som social- og sundhedsassistent i samme omfang som før arbejdsskaden. Årsagen er, at jobbet indebærer mange funktioner, der vil være belastende for din ryg.

Vi har også lagt vægt på, at du har nogle udfordringer, når du skal finde et nyt job på det brede arbejdsmarked. Du har i perioden fra april til juni 2012 været i afklaringsforløb/praktik hos Sundhedsafdelingen i Brande, hvor du foretog administrative opgaver. Du kunne klare at arbejde i cirka 25-28 timer ugentligt under hensyntagen til dine skånebehov. Arbejdsgiver oplyste, at du udførte opgaverne med god kvalitet.

På trods af dine funktionsbegrænsninger har du nogle gode ressourcer, som styrker dig i en omstillingsproces på arbejdsmarkedet.

Du har været ansat hos flere forskellige arbejdsgivere, og du er derfor vant til at omstille dig til nye arbejdspladser og kolleger. Du har eksempelvis skiftet arbejde hyppigt op til arbejdsskadens indtræden. Du har desuden i perioder arbejdet for vikarbureau.

Du har taget flere uddannelser indenfor det sundhedsfaglige område. Du

har ligeledes en bred erhvervserfaring indenfor dette område. Du har gode faglige evner, som øger din mulighed for at tilegne dig nye kompetencer. Det fremgår således af arbejdsprøvningen i 2012, at arbejdsgiver vurderede, at du var kvalificeret til at tage en uddannelse indenfor dit interesseområde.

Vi har endvidere lagt vægt på, at du har en forholdsvis ung alder i forhold til arbejdsmarkedet. Du har derfor fortsat rimelige muligheder for at tilpasse resten af dit arbejdsliv således, at dine skånebehov bedre kan tilgodeses.

Vi vurderer, at du med dine samlede gener godt kan varetage et arbejde, som ikke indebærer en belastning af din ryg. Du vil eksempelvis kunne arbejde med lettere montagearbejde eller varetage ikke-rygbelastende opgaver i plejesektoren. Vi finder dog, at det er sandsynliggjort, at du aktuelt ikke vil kunne varetage et arbejde på fuld tid.

Vi har fastsat din indtjeningssevne på skadestidspunktet til 242.000 kroner. Vi henviser til beregningen af din årsløn nedenfor.

Du ville således kunne tjene omkring 266.000 kroner, såfremt arbejdsskaden ikke var sket. Vi har opreguleret din årsløn til 2016-niveau ved at gange din årsløn med maksimumsårslønnen for indtjeningsåret divideret med maksimumsårslønnen for skadesåret. Det er udtryk for den almindelige lønudvikling.

Vi skønner, at du i et ikke-rygbelastende job aktuelt vil kunne tjene omkring 200.000 kroner på nedsat tid.

Vi har endelig lagt vægt på, at revalideringen er nødvendig for, at du fremadrettet vil kunne opretholde dit hidtidige indtjeningsniveau, og at du bedst varetager din tabsbegrænsningspligt ved at revalidere dig til professions bachelor frem for at stå til rådighed på det ufaglærte arbejdsmarked.

Det er således også indgået i vores vurdering, at revalideringsforløbet skal kompensere dig for det funktionstab, arbejdsskaden har medført, og at målet er at sikre din fremtidige indtjeningssevne på bedst mulig måde.

Vi har således skønsmæssigt fastsat dit aktuelle tab af erhvervsevne til 25 procent.

Arbejdsskadestyrelsen har fastsat revision i din sag den 15. februar 2017. Årsagen er, at du afslutter din uddannelse start 2017. Vi er enige i det fastsatte revisionstidspunkt.

Om nedsættelse

Vi er opmærksomme på, at du allerede inden arbejdsskaden havde gener fra ryggen og nakken samt gener som følge af posttraumatisk belastningsreaktion. Vi vurderer dog, at der ikke er grundlag for at foretage et fradrag i din erstatning som følge heraf.

Du arbejdede på skadestidspunktet på nedsat tid.

Vi vurderer, at din erhvervsevne var nedsat på skadestidspunktet. Vi har derfor fastsat dit erhvervsevnetab ud fra den faktiske indtjening på skadestidspunktet og ikke med udgangspunkt i, at du kunne arbejde på fuld tid. Vi henviser til beregningen af din årsløn nedenfor.

Vi vurderer også, at din forværring af ryggener skyldes ulykken i 2011, og at det ikke er overvejende sandsynligt, at din forudbestående rygska- de ville have blevet forværret uden arbejdsulykken i 2011. Der er desuden ikke sket en forværring af dine gener som følge af forudbestående nakkeskade og posttraumatiske belastningsreaktion.

Der er derfor ikke sket en forværring af din forudbestående tilstand, som medfører yderligere funktionsbegrænsninger.

Vi henviser til vores principafgørelse 110-12. Principafgørelsen fastslår, at der gælder en formodning for, at tilskadekomne havde fuld erhvervsevne trods arbejde på deltid. Hvis tilskadekomnes erhvervsevne derimod var nedsat allerede inden arbejdsskaden skete, skal arbejdsskademyndig- heden vurdere erhvervsevnetabet ud fra den faktiske indtjening på skadestidspunktet. Det er arbejdsskademyndigheden, der har bevisbyrden for, at erhvervsevnen var nedsat på skadestidspunktet.

Vi henviser også til vores principafgørelse 48-14. Det fremgår af denne, at hvis tilskadekomnes erhvervsevne var påvirket forud for arbejdsskaden, vil dette typisk give sig til udtryk i en lavere årsløn.

Der kan således ikke også trækkes fra i det samlede tab af erhvervsevne som følge af forudbestående funktionsbegrænsninger.

Hvis der derimod efter arbejdsskaden sker en forværring af tilskadekomnes forudbestående tilstand, der medfører yderligere funktionsbegrænsninger, vil der kunne foretages fradrag i det samlede tab af erhvervsevne som følge heraf.

Derudover er vi opmærksomme på, at du efter arbejdsskaden har fået en mindre forværring af dine gener fra nakke/hovedpine.

Disse gener kan dog ikke føre til en ændret vurdering af dit tab af erhvervsevne. Det er vores vurdering, at generne ikke vil medføre varig funktionsbegrænsninger, som nedsætter din erhvervsevne yderligere. Vi har lagt vægt på, at der alene er tale om sjældne anfald af migræne (0-4

gange månedligt), som kan behandles med medicin.

Oplysningerne fremgår særligt af journaludskrift fra arbejdsmedicinsk klinik den 8. december 2011, neurologisk speciallægeerklæring den 11. juli 2012 samt akter fra Jobcenter Ikast-Brande.

Om reglerne

Erstatning for tab af erhvervsevne kræver, at arbejdsskaden varigt har nedsat tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde. Tabet skal være mindst 15 procent.

Som udgangspunkt skal den erhvervmæssige situation være afklaret, før vi træffer afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne. Når tilskadekomne er under revalidering eller lignende er den erhvervmæssige situation ikke endeligt afklaret.

Vi kan dog træffe en midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne, hvis tilskadekomne har en varig funktionsbegrænsning, som sandsynliggør, at tilskadekomne ikke længere vil kunne oppebære den samme indkomst ved arbejde, som tilskadekomne kunne forud for arbejdsskaden, hvis muligheden for revalidering ikke forelå.

I den vurdering indgår tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse og alder, hvis muligheden for revalidering eller lignende ikke forelå.

Hvis dele af erhvervsevnetabet med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskaden, foretager vi fradrag i erstatningen for tab af erhvervsevne. Fradrag i erstatningen kan kun ske, hvis den forudbestående eller konkurrerende skade eller sygdom allerede har medført en begrænsning i indtjeningssevnen, eller under alle omstændigheder ville medføre en begrænsning af indtjeningssevnen i fremtiden.

Begrundelsen for afgørelsen om tilkendelsestidspunktet

Vi vurderer, at der er dokumenteret et tab som følge af arbejdsskaden den 22. februar 2012.

Vi har lagt vægt på, at kommunen ved rundbordssamtale den 22. februar 2012 meddelte, at de ville bevillige dig revalidering fra efteråret 2012. Vi vurderer, at der fra dette tidspunkt er påvist et tab af erhvervsevne svarende til 25 procent.

Om reglerne

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendes fra det tidspunkt, hvor der

er påvist et tab af erhvervsevne.

Når en person modtager sygedagpenge, kontanthjælp eller i øvrigt er erhvervsmæssigt uafklaret er udgangspunktet, at tilkendelsestidspunktet fastsættes til afgørelsestidspunktet, da det ofte først er her, at vi kan vurdere, om der er et tab af erhvervsevne som følge af arbejdsskaden. Vi fraviger udgangspunktet, når tabet er dokumenteret inden afgørelsestidspunktet.

Begrundelsen for afgørelsen om årsløn

Vi vurderer, at din årsløn skal fastsættes skønsmæssigt til 242.000 kroner.

Vi har fastsat din årsløn skønsmæssigt, fordi din indtjening året forud for arbejdsskaden ikke er retvisende for din reelle indtjeningsevne.

Vi har lagt vægt på, at du blev ansat den 1. juni 2011 og kom til skade den 1. august 2011. I årene inden skaden havde du mange skiftende ansættelser, men alle ansættelser inden for dit arbejdsområde som social- og sundhedsassistent. Du fandt imidlertid de tidligere arbejdsopgaver for rygbelastende og overgik den 1. juni 2011 til stilling som social- og sundhedsassistent med mindre rygbelastende opgaver. Stillingen var 28 timer i fast aften/nat.

Vi vurderer, at din erhvervsevne var påvirket forud for arbejdsskaden, og at du derfor arbejdede på nedsat tid grundet forudbestående helbredsmæssige gener.

Det er indgået i vores vurdering, at du i perioden fra 2006, hvor du blev overfaldet, til arbejdsskaden i 2011 ikke har haft en fastknytning til arbejdsmarkedet.

Du færdiggjorde uddannelse som social- og sundhedsassistent i oktober 2006, hvorefter du fik job. Perioden frem til september 2007, hvor du blev tilmeldt vikarbureauer som social- og sundhedsassistent, er i høj grad præget af sygdommelding. Du har oplyst, at du blev sygdommeldt fra den 25. november 2006 til den 1. juni 2007 grundet efterkrisereaktion. Du var også sygdommeldt fra den 21. juni 2007 og frem til 31. august 2007.

Fra den 1. september 2007 til starten af 2010 var du tilmeldt Thy Sygeplejevikarbureau. Du har oplyst, at du i perioden arbejdede periodisk og højst 25 timer ugentligt. Du tog de jobs, du kunne magte. Dette var mest dagarbejde, enkelte aftentjenester og slet ingen nattjenester. Du har oplyst, at du ikke kunne magte at arbejde om natten grundet psykiske problemer.

Perioden frem til februar 2011, hvor du blev ledig, er ligeledes præget af længere perioder med sygdommelding. Du var i perioden desuden på barsel.

Du var ledig frem til maj 2011, hvor du blev ansat som social- og sundhedsassistent. Du syntes dog, at arbejdet var for rygbelastende. Du fandt derfor i juni 2011 en stilling som social- og sundhedsassistent, som var mindre belastende. Du blev således ansat den 14. juni 2011 på 24 timer i aftenvag. Du har oplyst, at stillingen lød på 21 timer, da du søgte den. Du fik imidlertid forhandlet dig frem til 28 timer ugentligt fra den 1. august 2011.

Du har således frem til arbejdsskadens indtræden i 2011 ikke haft en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet. Du har i stedet været begrænset både fysisk og psykisk.

Vi har derfor fastsat din årsløn skønsmæssigt på baggrund af din faktiske indtjening på skadestidspunktet. Vi henviser til vores principafgørelse 110-12, hvor vi har behandlet denne problemstilling.

Du havde været ansat i en meget kort periode, da du kom til skade. Vi vurderer derfor, at der ikke er det fornødne grundlag til at fastsætte din årsløn ud fra mulig løn i fast nattevagt. Der er ikke en tilstrækkelig lang periode, hvor du arbejdede på disse vilkår i den nye stilling. Vi har derfor fastsat årslønnen skønsmæssigt med udgangspunkt i din grundløn.

På baggrund af oplysningerne i dine lønsedler fratrukket tillægget for fast aften/nattevag er din årlige indtjening på skadestidspunktet i 28-timers stilling cirka 241.700 kroner.

Vi henviser til beregningen i Arbejdsskadestyrelsen afgørelse.

Vi har fastsat din årsløn ud fra en 28-timers stilling. Årsagen er, at du op til arbejdsskadens indtræden har vist, at du kan arbejde op til 25 timer ugentligt. Du har fra din ansættelse den 14. juni 2011 og frem til skaden arbejdet 24 timer ugentligt uden oplysninger om sygefravær. Desuden har du efter eget ønske forhandlet dig frem til 28 timer ugentligt fra den 1. august 2011. Vi finder derfor, at det er retvisende at fastsætte din årsløn med udgangspunkt i dine lønoplysninger på skadestidspunktet.

Din årsløn er herefter fastsat til 242.000 kroner.

Oplysningerne fremgår særligt af journaludskrift fra arbejdsmedicinsk klinik den 8. december 2011, neurologisk speciallægeerklæring den 11. juli 2012, din spørgeskemabesvarelse den 23. juli 2012 og lønsedler.

Om reglerne

Tilskadekomnes årsløn er som hovedregel den samlede arbejdsfortjeneste i året før arbejdsskaden. Årslønnen fastsættes efter totalindkomstprincippet. Årslønnen bliver fastsat efter et skøn, når særlige indtægtseller ansættelsesforhold gør sig gældende, eller såfremt indtjeningen i

året forud for arbejdsskaden ikke er retvisende for tilskadekomnes reelle indtjeningssevne.

Bemærkninger til klagen

Forsikringsselskabet har anført, at sagen bør oplyses yderligere med hensyn til forudbestående sygdomme og årsagssammenhæng mellem arbejdsskaden og dit påviste erhvervsevnetab.

Forsikringsselskabet har desuden anført, at du havde nedsat erhvervsevne inden arbejdsskaden. Årslønnen skal derfor fastsættes ud fra mulig indtjening på nedsat tid. Der skal derfor ske nedsættelse af din erstatning af samme årsag. Desuden anføres det, at Arbejdsskadestyrelsen har begået en fejl i vurdering af din årsløn på skadestidspunktet.

Desuden beder forsikringsselskabet Arbejdsskadestyrelsen tage stilling til, hvorvidt du er berettiget til løbende ydelse i hele perioden fra 2012 frem til 2017, hvor du afslutter din uddannelse. De henviser til, at du har forlænget uddannelsen på grund af et år på barsel i perioden juni 2013 til august 2014.

Oplysningerne er indgået i vores behandling af sagen.

Vi vurderer, at sagen er tilstrækkeligt oplyst. Vi har derfor ikke fundet grundlag for at indhente yderligere. Årsagen er, at der foreligger grundige lægelige oplysninger og beskrivelser i sagen.

I forhold til forlængelse af uddannelse på grund af barsel henviser vi til vores principafgørelse U-4-04. Det fremgår af principafgørelsen, at retten til midlertidig erstatning ikke afbrydes under barselsorlov. Sagen omhandler en tilskadekomnen, der var bevilget revalidering, men måtte afbryde uddannelsen grundet sygdom i forbindelse med graviditet og efterfølgende barselsorlov.

Vi henviser i øvrigt til vores begrundelse for afgørelsen ovenfor.

Oplysningerne i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af

- de oplysninger, som forelå, da Arbejdsskadestyrelsen traf afgørelse i sagen
- Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 14. juni 2016. Ved denne afgørelse fik du tilkendt 40 procent i midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne tilkendt fra den 26. august 2012. Din årsløn blev fastsat til 319.000 kroner og med revision i sagen den 15. februar 2017.

- klagen til Ankestyrelsen
- Arbejdsskadestyrelsens brev om genvurdering

Afgørelsen er truffet af to beskikkede medlemmer og en repræsentant fra Ankestyrelsen. På vores hjemmeside kan du læse mere om, hvordan vi træffer afgørelser.

Regler

Vi har truffet afgørelse efter lov om arbejdsskadesikring, senest bekendtgjort i lovekendtgørelse nr. 278 af 14. marts 2013, som er ændret ved lov nr. 395 af 2. maj 2016.

Vi henviser til

- § 12, stk. 1, om nedsættelse eller bortfald af godtgørelse/erstatning, hvis den aktuelle lægelige og sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden
- § 12, stk. 2, hvorefter et påvist tab af erhvervsevne, et varigt men eller en persons død anses for at være en følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod
- § 17, stk. 1 og 2, om erstatning for tab af erhvervsevne
- § 17, stk. 3, om midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne
- § 17, stk. 7, om tilkendelsestidspunkt
- § 24, stk. 1, om fastsættelse af årsløn

Vi vedlægger uddrag af loven.

Vi henviser også til

- principafgørelse U-4-04, om ret til midlertidig erstatning under barselsorlov
- principafgørelse 110-12, om fastsættelse af tab af erhvervsevne, hvis den tilskadekomne på skadestidspunktet arbejdede på nedsat tid
- principafgørelse 48-14, om grundlaget for fradrag, hvis tilskadekomnes erhvervsevne var påvirket forud for arbejdsskaden”

Sagsøgeren gjorde ved skrivelse af 9. marts 2017 indsigelse mod Ankestyrelsens afgørelse. Indsigelsesskrivelsen er sålydende:

”Som advokat for ovennævnte skal jeg herved gøre indsigelse mod Ankestyrelsens afgørelse af 2. december 2016.

Jeg vedlægger endvidere Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse i anledning af den skade fra 2006, som af Ankestyrelsen i afgørelsen (fra side 8 og fremefter) indgår som en væsentlig del af begrundelsen for, at min klient angiveligt skulle have en arbejdskraftværdi (årsløn) svarende til kr. 242.000, og ikke - som Arbejdsskadestyrelsen oprindeligt vurderede - kr. 319.000, svarende til værdien af den årsløn hun rent faktisk havde på skadetidspunktet.

Det fremgår nemlig af Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse, der fremkom 14. februar 2013, og dermed næsten 7 år efter overfaldet 24. marts 2006 og ca. 1 ½ år efter nærværende skades indtræden, at min klient i alle årene inden nærværende skades indtræden tjente betydeligt mere end kr. 242.000 årligt.

Det fremgår tillige, at hwi i 2008 tjente kr. 342.000 og i 2009 tjente kr. 313.000.

Jeg vedlægger endvidere de underliggende årsopgørelser fra Skat fra årene 2009, 2010 og 2011, hvoraf fremgår, at min klient oppebar væsentligt mere end 242. 000 i egentlig lønindk:omst, men herudover tillige for visse perioder dagpenge.

Det er derfor for så vidt korrekt, at min klient i perioden op til skaden i 2011 ikke havde en fast tilknytning til en bestemt arbejdsplads og ikke i hele perioden arbejdede fuldtids, men det ændrer ikke ved, at min klient på trods heraf havde en ganske betydelig lønindtægt i disse år.

Selvom hun derfor tillige havde en del sygemeldinger i disse år og også enkelte ledighedsperioder og en barselsperiode, så har hun i alle årene haft en betydeligt større lønindtægt end de kr. 242.000.

På den baggrund er det min opfattelse, at der ikke har været grundlag for at fravige udgangspunktet om, at års lønnen skal fastsættes til værdien af den arbejdskraft, min klient havde på skadetidspunktet, uanset hun kun havde været ansat nogle måneder.

I konsekvens heraf bør også erhvervsevnetabsprocenten ændres, så den udgør 40%, således som Arbejdsskadestyrelsen oprindeligt havde vurderet.”

Ankestyrelsen afslog ved skrivelse af 20. marts 2017 at genoptage sagen med denne begrundelse:

"Vi har fået en henvendelse fra jer den 9. marts 2017. I er uenig i vores afgørelse af 2. december 2016 om spørgsmålet om erstatning for tab af erhvervsevne. Vi har i afgørelsen vurderet, at L [REDACTED] har ret til 25 procent i midlertidig erstatning fra den 22. februar 2012, og at årslønnen skal fastsættes til 242.000 kroner.

Vi genoptager ikke sagen.

Det betyder, at vores afgørelse af 2. december 2016 stadig gælder.

I skriver, at L [REDACTED] i årene op til arbejdsskaden i 2011 tjente betydeligt mere end 242.000 kroner årligt. I henviser til årsopgørelser fra Skat fra årene 2008, 2009, 2010 og 2011 og Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse af 14. februar 2013.

I skriver, at der derfor ikke er grundlag for at fravige udgangspunktet om, at årslønnen skal fastsættes til værdien af den arbejdskraft, som L [REDACTED] havde på skadestidspunktet. I konsekvens heraf bør også erhvervsevnetabsprocenten ændres til 40 procent, således som Arbejdsskadestyrelsen oprindeligt havde vurderet.

Vi bemærker, at vi er en uafhængig instans og dermed blandt andet ikke er bundet af vurderinger fra andre instanser.

Vi bemærker også, at det er korrekt, at L [REDACTED] i årene op til arbejdsskaden oppebar betydeligt mere end 242.000 kroner i egentlig lønindkomst. Dette fremgår af årsopgørelserne for disse år. Det fremgår dog samtidig af årsopgørelserne, at der i beløbet for den årlige lønindkomst er indregnet alle lønindtægter. I beløbet indgår således også ydelser fra eksempelvis arbejdsløshedskasse eller det offentlige eller en løbende ydelse fra forsikrings- eller pensionsselskaber. Disse ydelser indgår ikke i fastsættelsen af årslønnen.

I 2008, 2009 og 2010 havde L [REDACTED] således en A-indkomst ved arbejde på henholdsvis omkring 295.000, 280.000 og 260.000 kroner. Beløbene er uden bidrag til ATP- og pension. Vi har ikke taget stilling til indkomsten i 2011, da arbejdsskaden skete i august måned.

Det fremgår dog af sagens oplysninger, at L [REDACTED] i perioden fra den 15. februar 2009 til 1. februar 2011 var ansat som social- og sundhedsassistent. Fra den 28. maj 2009 til 25. november 2009 var L [REDACTED] imidlertid sygemeldt på grund af graviditet. Herefter var hun på barsel frem til 1. september 2010, hvor hun blev ansat i nattevagt.

I perioden fra den 15. september 2009 til 1. februar 2011 var L [REDACTED]

igen sygemeldt. Herefter var hun frem til 1. maj 2011 ledig.

Den 1. maj 2011 blev L ansat som social- og sundhedsassistent. Hun måtte dog ophøre arbejdet den 8. juni 2011 grundet rygggener. L blev ansat som aftenvagter den 14. juni 2011. Arbejdsskaden indtrådte den 1. august 2011.

Vi vurderer på baggrund af ovennævnte forløb, at der ikke er grundlag for at fastsætte årslønnen på baggrund af tidligere års lønoplysninger. Vi vurderer, at indkomstniveauet fra 2008, 2009 og 2010 ikke i retvisende grad er udtryk for L's erhvervsevne på skadestidspunktet.

Vi vurderer, at der ikke er kommet nye oplysninger frem, som ændrer ved vores tidligere vurdering af sagen. Vi henviser i øvrigt til begrundelsen i afgørelsen.

Vi vurderer derudover, at der ikke er sket væsentlige sagsbehandlingsfejl eller ændring af de retlige forhold.

Vi gør derfor ikke mere i anledning af jeres henvendelse.”

Der er under sagen afgivet forklaring af sagsøgeren omkring hendes tilknytning til arbejdsmarkedet. Forklaringen svarer til det i bilag 13 anførte. Der henvises derfor til dette bilag.

Sagsøgeren har fremlagt dokumentation fra Skanderborg kommune om at hendes arbejdstid mrd virkning fra den 1. august 2011 ændredes fra 24,5 timer til 28 timer ugentligt i skiftende vagter. Arbejdstidsændringen blev på grund af sagsøgerens tilskadekomst aldrig ført ud i livet.

I sagsøgerens påstandsdokument hedder det:

”INDLEDENDE BEMÆRKNINGER:

Denne sag drejer sig om fastsættelsen af erhvervsevnetabserstatning og især vurderingen af værdien af sagsøgers arbejdskraft på skadetidspunktet – årsløn – og dermed også størrelsen af den procentuelle nedsættelse, idet det kan lægges til grund, som anført af Ankestyrelsen, at sagsøger i et ikke rygbelastende job aktuelt vil kunne tjene omkring kr. 200.000 på nedsat tid.

Med en årsløn på kr. 242.000 vil dette svare til kr. 266.000, og i givet fald et erhvervsevnetab på 25%, hvorimod en årsløn, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring nåede frem til – og som svarer til sagsøgers påstand - på kr. 319.000 i opreguleret form vil svare til et indtægtstab på 40%.

Da der ikke er uenighed mellem parterne om, at sagsøger efter skaden – på tidspunktet hvor erhvervsevnetabet kunne vurderes – februar 2012 – ville kunne tjene omkring kr. 200.000 årligt, så er hovedproblemet i sagen at afklare, hvad sagsøger ville kunne tjene, hvis ikke skaden var indtruffet, og dermed fastsætte værdien af hendes arbejdskraft på skadetidspunktet.

Det afgørende for fastsættelse af erhvervsevnetabsersstatningen er nemlig at foretage en sammenligning mellem, på den ene side værdien af, hvad hun ville kunne tjene uden skaden, og på den anden side hvad hun kan forventes at tjene med skaden. For at skabe ens sammenligningsgrundlag har Arbejdsskademyndighederne foretaget en opregulering af årslønnen på skadetidspunktet i forhold til den løn – med skaden – i 2016-niveau, hvilket giver sig udslag i, at Ankestyrelsen i afgørelsen (bilag 8, side 4) har foretaget en opregulering af kr. 242.000, så dette svarer til kr. 266.000 i 2016-niveau.

Denne opreguleringsform er der ej heller uenighed om.

Erhvervsevnetabsersstatning afgrænses tidsmæssigt derved, at der ikke opnås erhvervsevnetabsersstatning allerede med virkning fra skadetidspunktet (det umiddelbare tab). Erstatning for det umiddelbare tab skulle i givet fald kunne dækkes som tabt arbejdsfortjeneste.

ANBRINGENDER:

At sagsøgers årsløn, som vurderet af sagsøgte, alene skulle udgøre kr. 242.000 på skadetidspunktet, står i skærende kontrast til den faktiske indtægt, sagsøger har haft i årene inden skaden, og endda på trods af at sagsøger har været udsat for tidligere skader, herunder en meget alvorlig voldsepisode i 2006.

Som det fremgår af den vejledende udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen (bilag 4) vedrørende de erhvervsmæssige følger af overfaldet den 24. marts 2006, hvor sagsøger har pådraget sig et varigt mén svarende til 15%, så har sagsøger i årene efter denne voldsomme skade på intet tidspunkt tjent så lidt, som sagsøgte nu vurderer, at hendes årsløn skal fastsættes til. Af sagens bilag 4 fremgår således, at sagsøger i 2007 tjente kr. 261.000; i 2008 kr. 342.000; i 2009 kr. 313.000; i 2010 kr. 275.000 og i 2011 kr. 309.000.

Som bilag 5 er fremlagt årsopgørelse for 2009 og 2010, og heraf fremgår, at sagsøgers A-indkomst er sammensat af dels løn og dels dagpenge, og at disse beløb (løn kr. 278.000 og dagpenge kr. 35.000) samlet udgør kr. 313.000. Det bemærkes, at sagsøger i A-indkomst ikke har modtaget forsikringsmæssige ydelser. Sagsøger har i begrænset omfang modtaget ydelser fra henholdsvis Pensam og Tryg Forsikring, men disse ydelser er registreret som B-indkomst og indgår således ikke i A-indkomsten.

For 2010 var sagsøgers A-indkomst kr. 275.000, hvilket dels hidrørte fra løn på kr. 256.000 og dagpenge på kr. 19.000, og i 2011 udgjorde sagsøgers A-indkomst kr. 309.000 sammensat af løn svarende til kr. 243.000 og dagpenge med kr. 65.989.

Det forhold, at sagsøger i perioder i årene inden skaden har modtaget dagpenge, kan på ingen måde føre til, at årslønnen, der skal fastsættes skønsmæssigt, skal vurderes lavere, men er tværtimod udtryk for, at lønindtægten i forhold til dagpengeperioderne skal vurderes som om, sagsøger havde haft arbejde i disse perioder, ganske i overensstemmelse med forarbejderne til Erstatningslovene (Erstatningsansvarsloven og Arbejdsskadesikringsloven) og ganske i overensstemmelse med retspraksis, herunder U 2001.2298 H og U 2010.1537 H.

Vedrørende tilknytning til arbejdsmarkedet:

Det forhold, at sagsøger i perioder har modtaget understøttelse, er på ingen måde udtryk for, at sagsøger ikke har haft en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet. Sagsøger synes at forveksle spørgsmålet om tilknytning til arbejdsmarkedet med tilknytning til samme arbejdsgiver.

Det er imidlertid klart forudsat af forarbejderne, ligesom det fremgår af ovennævnte højesteretspraksis, at vurderingen af årslønnen i perioder, hvor sagsøger modtager understøttelse, men således er til rådighed for arbejdsmarkedet, skal fastsættes som om, sagsøger var i beskæftigelse.

Vedrørende arbejdsindtægt eller arbejdstimer:

Værdien af sagsøgers arbejdskraft (årsløn) skal fastsættes ud fra den indtægtsmæssige værdi, og ikke ud fra antallet af timer pågældende har arbejdet.

Det forhold, at sagsøger i perioder, navnlig efter den alvorlige ulykke i 2006, har opnået indtægt ved vikararbejde og/eller arbejde på unormale tidspunkter, og derved har haft en timeløn der overstiger, hvad timelønnen ville være i en fast ansættelse på almindelig dagvagt, skal ikke føre til, at sagsøgers arbejdskrafts værdi fastsættes på baggrund af de antal timer, hun har arbejdet.

Det er indtægtsevnen og den fastsatte indtægt, der har relevans, og ikke vurderingen af timeantallet der har relevans.

Særligt vedrørende sagsøgers løn på skadetidspunktet:

Sagsøger havde kort forinden tilskadekomsten uomtvistet indgået aftale, hvorefter hun var fast ansat i 28 timers aftenstilling, hvilket, grundet tillæg m.v., fuldt ud svarer til en 37 timers dagvagts stilling.

Der er intet holdepunkt for at antage, at sagsøger ikke ville kunne bestride dette job og navnlig oppebære den indtægt, ansættelsesaftalen på skadetidspunktet ville give, og navnlig ikke når henses til sagsøgers indtægter i årene inden, som er opnået på trods af meget vanskelige odds og vilkår for sagsøger.

Særligt vedrørende konkrete grunde til nedsat indtægt i årene inden skaden:

Sagsøger fødte et barn i december 2009 og havde inden da været på barsel igennem en længere periode, ligesom sagsøger inden barslen havde graviditetsgener. Disse forhold er i sig selv et væsentligt moment, der taler for, at vurderingen af sagsøgers arbejdskraftsværdi i årene inden skaden skal fastsættes højere, end den rent faktiske indtægt er udtryk for, hvilket er ganske overensstemmende med Arbejdsskademyndighedernes egen praksis for fastsættelse af årsløn i tilfælde, hvor den skadelidte, eksempelvis som følge af pasning af hjemmeboende små børn, arbejder på nedsat tid.

De øvrige af sagsøger angivne momenter i årene forud for skaden, herunder at sagsøgers tidligere stilling, efter hun vendte tilbage fra barsel i september 2010, var blevet nedlagt, og at sagsøger herefter indgik aftale om støtte til videreuddannelse og dernæst, efter en kort ledighedsperiode, på ny fik ansættelse, taler snarere for en forhøjelse af sagsøgers årsløn end en nedsættelse af sagsøgers årsløn.

Tilsvarende gælder det forhold, som sagsøgte i sin afgørelse har lagt vægt på (bilag 8, side 7-8), hvorefter sagsøgers erhvervsevne angiveligt skulle være påvirket forud for arbejdsskaden, og at sagsøger **"derfor arbejdede på nedsat tid ..."** har ligeledes midlertidighedens karakter i sig.

Det fremgår således, at sagsøgte har lagt væsentlig vægt på, at sagsøger **"i perioden fra 2006, hvor du blev overfaldet, til arbejdsskaden i 2011 ikke har haft en fast tilknytning til arbejdsmarkedet"**. Sagsøgte lægger således vægt på, at sagsøger – på trods af overfaldet – **"færdiggjorde uddannelse som social- og sundhedsassistent i oktober 2006, ..."**, og at sagsøger i perioden frem til september 2007 har haft sygemeldinger, **"grundet efterkrisereaktion"**.

Sagsøgte har således uberettiget lagt vægt på en forståelig sygemelding i tæt tilknytning til det voldsomme overfald i 2006, uagtet dette i sagens natur ikke er udtryk for den langvarige erhvervsevnenedsættelse.

Dernæst har sagsøgte uberettiget lagt vægt på, at sagsøger i perioden fra september 2007 til starten af 2010 var **"tilmeldt sygeplejevikarbureau"** og **"i perioden arbejdede periodisk og højst 25 timer ugentligt"**.

Ikke desto mindre viser indtægterne i denne periode, at sagsøger har oppebåret betydeligt mere i indtægt – på trods af disse midlertidigt vanskelige vilkår.

Der næst lægger sagsøgte endvidere vægt på, at **”perioden frem til februar 2011, hvor du blev ledig, er ligeledes præget af længere perioder med sygemelding. Du var i perioden desuden på barsel”**. Sagsøgte har således ganske usagligt lagt vægt på, at sagsøger – som kvinde – har haft barselsperioder.

Efter sagsøgers opfattelse viser forløbet efter det voldsomme overfald i 2006 tværtimod, at sagsøger – på trods af særdeles vanskelige vilkår – har kunnet opnå en betydelig indtægt i hele denne periode, og disse forhold taler i langt højere grad for en vurdering af årslønnen i opadgående retning end en vurdering af årslønnen i nedadgående retning.

Vedrørende den aktuelle løn på skadetidspunktet:

Der er intet holdepunkt for – som sket af sagsøgte – at nedgraduere sagsøgers forventede årsløn ud fra en vurdering af, at hun kunne arbejde 28 timer, men alene med løn svarende til almindelig fastansættelse i dagtimerne.

Overordnet gør sagsøger endvidere gældende,

at vurderingen, der skal foretages, er af ren juridisk og økonomisk art og på ingen måde involverer nogen form for sagkundskab, som sagsøgte særskilt skulle være i besiddelse af, og som skulle kunne føre til, at Domstolene ikke fuldt ud efterprøver den af sagsøgte foretagne vurdering, navnlig når henses til, at vurderingen står i klar modstrid til den faktiske lønindtægt i årene inden skaden, og når henses til, at sagsøgte ved sin vurdering har medinddraget hensyn, som klart er usaglige (perioder med barsel, graviditetsgener m.v.), og medinddraget perioder som alene er af midlertidig karakter (perioden i årene efter voldsoverfaldet i 2006). ”

I sagsøgtes påstandsdokument hedder det:

”Anbringender

Der foreligger ikke det fornødne sikre grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens afgørelse af 2. december 2016 (bilag 8), hvorved Ankestyrelsen fandt, at **L** havde ret til erstatning for tab af erhvervsevne på 25 procent, og at hendes årsløn skulle fastsættes til kr. 242.000,-.

Erhvervsevnetabsprocenten

Ifølge arbejdsskadesikringslovens § 17, stk. 1, ydes der erstatning for tab af erhvervsevne, hvis arbejdsskaden har nedsat skadelidtes evne til at skaffe sig

indtægt ved arbejde.

Ved bedømmelsen af tabet af erhvervsevne tages hensyn til skadelidtes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning, jf. arbejdsskadesikringslovens § 17, stk. 2.

L [REDACTED] erhvervsevnetabsprocent er i perioden fastsat skønsmæssigt til 25 procent under hensyn til ovenstående forhold.

Ved afgørelsen har Ankestyrelsen lagt vægt på, at L [REDACTED] har et betydeligt skånebehov ved rygbelastende arbejde, og at hun skal skånes for tunge løft, akavede belastninger samt meget stående og gående arbejde. L [REDACTED]s smerter forværres ved belastninger, herunder hvis hun sidder eller står/går i for lang tid, og at stillingsskift lindrer generne.

Ankestyrelsen har på baggrund af sagens samlede akter vurderet, at L [REDACTED] ikke ville kunne vende tilbage til sit tidligere erhverv som social- og sundhedsassistent, idet jobbet indebærer mange funktioner, der vil være belastende for hendes ryg.

Som nærmere begrundet i afgørelsen kan L [REDACTED] med sine samlede gener godt varetage et ikke-rygbelastende arbejde med eksempelvis lettere montagearbejde eller i form af ikke-rygbelastende opgaver i plejesektoren på nedsat tid.

På baggrund af en samlet vurdering har Ankestyrelsen skønsmæssigt fastsat, at L [REDACTED] i et ikke-rygbelastende job ville kunne tjene omkring kr. 200.000,- årligt på nedsat tid.

Forud for arbejdsskaden havde L [REDACTED] en indtjeningssevne på kr. 242.000,-, jf. det nedenfor under "Årslønfastsættelsen" anførte. Opreguleret til 2016-niveau kunne hun således tjene 266.000 kr., såfremt arbejdsskaden ikke var sket.

L [REDACTED]s midlertidige erhvervsevnetab udgør dermed 25 %.

Det forhold, at L [REDACTED] efter arbejdsskaden har fået en mindre forværring af sine gener fra nakke kan ikke føre til en anden vurdering. Generne medfører ikke ud fra en lægefaglig vurdering varige funktionsbegrænsninger, som nedsætter hendes erhvervsevne yderligere. Hertil kommer, at der alene er tale om sjældne anfald af migræne (0-4 gange månedligt), som kan behandles med medicin.

Ankestyrelsen er opmærksom på, at L [REDACTED] allerede inden arbejdsskaden havde gener fra ryggen og nakken samt gener som følge af

posttraumatisk belastningsreaktion. Ankestyrelsen har dog vurderet, at der ikke er grundlag for at foretage et fradrag i hendes erstatning som følge heraf. Der henvises til begrundelsen i afgørelsen (bilag 8, side 5-6).

Årslønsfastsættelsen

Ifølge arbejdsskadesikringslovens § 24, stk. 1, 1. pkt., regnes som årsløn skadelidtes samlede arbejdsfortjeneste i året før arbejdsskadens indtræden. Årslønnen fastsættes efter et skøn, når særlige indtægtsforhold eller ansættelsesforhold gør sig gældende, jf. arbejdsskadesikringslovens § 24, stk. 2, nr. 1-4.

Årslønnen skal afspejle værdien af skadelidtes arbejdskraft på skadestidspunktet, og den skal derfor ansættes skønsmæssigt i situationer, hvor indtjeningen de sidste 12 måneder før skaden ikke giver et retvisende billede heraf, f.eks. hvis skadelidte ikke har været ansat det samme sted 12 måneder forud for skaden.

Partnerne er enige om, at L [redacted] s årsløn skal fastsættes skønsmæssigt, da hendes indtjening ét år forud for skaden ikke er retvisende for hendes evne til at tjene penge, idet hun forud for arbejdsskaden den 1. august 2012 ikke havde en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet, jf. herved principafgørelse 110-12.

L [redacted] har ikke i en tilstrækkelig lang periode arbejdet på vilkår med 28 timer ugentligt plus tillæg for natarbejde

Fastsættelsen af timetallet er i afgørelsen begrundet i, at der ikke er en tilstrækkelig lang periode, hvor L [redacted] arbejdede 28 timer ugentligt plus tillæg for natarbejde. I den sidste ansættelsesperiode frem til arbejdsskaden den 1. august 2011 var hun ansat blot 6 uger på disse vilkår, og hun havde alene 10 arbejdsdage, jf. bilag E. L [redacted] har alene påvist, at hun kan arbejde op til 25 timer ugentligt.

Ankestyrelsen har derfor med rette skønsmæssigt fastsat L [redacted] s årsløn med udgangspunkt i hendes grundløn uden tillæg.

L [redacted] s manglende stabile tilknytning til arbejdsmarkedet er bl.a. begrundet med, at hun siden oktober 2006, hvor hun færdiggjorde sin uddannelse som social- og sundhedsassistent, og frem til arbejdsskaden den 1. august 2011 kun sporadisk har arbejdet på fuld tid, og at hun ikke i længere perioder har haft en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet, hvor hun var i fuldtidsarbejde.

Hvis man lægger til grund, at natarbejde med 28 timer betragtes som fuldtidsarbejde, arbejdede L [redacted] ud fra sagens foreliggende oplysninger (bilag C, side 1 og 2) alene på fuld tid i følgende perioder markeret med fed (samlet ca. 6 måneder):

- **Fuld tid fra den 1. oktober 2006 og frem til sygemelding den 24. november 2006.**
- Sygemeldt fra den 25. november 2006 til den 1. juni 2007.
- **Fuld tid fra den 1. juni 2007 og frem til sygemelding den 21. juni 2007.**
- Sygemeldt fra 21. juni 2007 til den 31. august 2007
- Vikarbureauer (højst 25 timer ugentligt) fra den 1. september 2007 til starten af 2010 (dog sygemeldt fra den 28. maj 2009).
- Sygemeldt fra den 28. maj 2009 til den 25. november 2009 på grund af graviditet.
- Barsel fra den 25. november 2009 til den 1. september 2010.
- **Fuld tid fra den 1. september 2010 og frem til sygemelding den 14. september 2010.**
- Uddannelse fra den 15. september 2010 til den 1. februar 2011 (tog en akademiuddannelse i sundhedspraksis for social- og sundhedsassistenter, idet arbejdsgiver ikke kunne tilbyde hende aftenarbejde)
- Ledig i perioden fra den 1. februar 2011 til den 31. april 2011.
- **Fuld tid fra den 1. maj 2011 og frem til sygemelding den 8. juni 2011 (ophørte grundet ryggen).**
- Sygemeldt fra den 8. juni 2011 til den 13. juni 2011
- **Fuld tid fra den 14. juni 2011 og frem til arbejdsskaden den 1. august 2011.**

L [REDACTED] har således alene knap 6 måneder arbejdet på fuld tid i en sammenhængende periode på ca. 5 år, hvoraf hun dog var ude fra arbejdsmarkedet grundet barsel og sygemelding grundet graviditet i ca. 15 måneder (fra den 28. maj 2009 til den 1. september 2010) og ude 4,5 måned grundet akademiuddannelse fra den 15. september 2010 til den 1. februar 2011.

Når man ser bort fra de ovenfor anførte 19,5 måneder forbundet med hendes graviditet og akademiuddannelse, arbejdede L [REDACTED] således alene fuld tid i ca. 6 ud af 40,5 måneder (14,8 %). De resterende 34,5 måneder var hun enten ledig, sygemeldt eller arbejdede på nedsat tid (højst 25 timer).

Henvisningen i replikken til punkt 3.1.4.4 i vejledningen om fastsættelse af årsløn ved deltidsarbejde i forbindelse med pasning af børn har ikke relevans for nærværende sag.

Den anførte praksis finder alene anvendelse på de tilfælde, hvor skadelidte forud for fødslen arbejdede på fuld tid med en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet, og hvor altså overgangen til deltid på grund af pasning af børn har en midlertidig karakter.

I L [REDACTED]s tilfælde er det godtgjort, at hun kun i ganske korte perioder (samlet 6 ud af 40,5 måneder) har været i fuldtidsarbejde, jf.

ovenfor. Hendes deltidsansættelse var derfor ikke af midlertidig karakter, som det er forudsat i punkt 3.1.4.4, men var tværtimod snarere hendes udgangspunkt.

Til illustration heraf kan det bl.a. fremhæves, at hun de seneste godt 2 år før graviditets-sygemeldingen den 28. maj 2009 højst havde arbejdet 25 timer ugentligt (bilag C, side 2).

På baggrund af ovenstående, og som nærmere begrundet i afgørelsen (bilag 8), er L [redacted] s årsløn således med rette fastsat skønmæssigt ud fra hendes årsløn i en 28-timers stilling uden tillæg for natarbejde, jf. nærmere herom straks nedenfor.

Ankestyrelsen har fastsat årslønnen skønmæssigt korrekt

Ankestyrelsen har med rette fastsat L [redacted] s årsløn skønmæssigt med udgangspunkt i hendes grundløn uden tillæg for fast aften- og nattevagtsarbejde.

L [redacted] s årsløn skal fastsættes ud fra en 28-timers stilling, idet hun op til arbejdsskadens indtræden havde vist, at hun kunne arbejde op til 25 timer ugentligt, og at hun efter eget ønske forhandlede sig frem til 28 timer ugentligt med virkning fra den 1. august 2011.

L [redacted] s årsløn på skadestidspunktet i en 28-timers stilling udgjorde på den baggrund kr. 242.000,-. Der henvises til beregningen i Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 14. juni 2016 (bilag 7), som i Ankestyrelsens afgørelse (bilag 8) er nedreguleret fra 37 timer til 28 timer.

Den omstændighed, at L [redacted] i årene op til arbejdsskaden oppebar betydeligt mere end 242.000 kroner i egentlig indkomst (bilag 5), kan ikke føre til en anden vurdering. Dette støttes på, at det af årsopgørelserne fremgår, at der i beløbet for den årlige lønindkomst – udover løn – også er indregnet ydelser fra eksempelvis arbejdsløshedskasse eller det offentlige samt løbende ydelser fra forsikrings- eller pensionsselskaber. Årsopgørelserne udgør derfor ikke et retvisende billede af L [redacted] s evne til at tjene penge på skadestidspunktet.

Det retvisende billede for L [redacted] s indtjeningssevne i år 2008, 2009 og 2010, skal tages ud fra den forudsætning, at hun havde en A-indkomst (uden bidrag til ATP- og pension) ved arbejde på henholdsvis omkring kr. 295.000,- (bilag 5, side 1), kr. 280.000,- (bilag 5, side 1) og kr. 260.000,- (bilag 5, side 7).

Der henvises i øvrigt til Arbejdsskadestyrelsens vejledning af august 2015, 8, udgave, om fastsættelse af årsløn. Vejledningen behandler i afsnit 3.1.2.2.2 tilfælde, hvor skadelidte, som i nærværende sag, har en løs tilknytning til arbejdsmarkedet inden skaden. Heraf fremgår bl.a., at sociale

ydelser modtaget under ledighed ikke skal medregnes:

”Årslønsfastsættelsen

Indtægt fra arbejde indgår med den største vægt, og ved vurdering af arbejdsindtægten inddrages skønselementer, for eksempel (ikke udtømmende):

- den faktiske indtjening på skadetidspunktet,*
- ansættelsens varighed og*
- tilskadekomnes indtjening og tilknytning til arbejdsmarkedet i årene inden arbejdsskaden.*

Hvis tilskadekomne har modtaget sociale ydelser under ledighed inden arbejdsskaden, medregnes de ikke, da beløbet ikke er udtryk for evnen til at tjene penge ved arbejde.

I stedet inddrages oplysninger om,

- hvordan tilskadekomne har stået til rådighed for arbejdsmarkedet,*
- ledighedsperiodens længde og*
- den udviste evne og vilje til at arbejde, herunder om tilskadekomne har deltaget i opkvalificeringsforløb, jobtilbud eller virksomhedspraktik med videre.*

Skønselementerne værdiansættes og vægtes indbyrdes. Indtægten fra arbejde indgår med den største vægt.”

Ankestyrelsen henviser desuden til principafgørelse 76-13, hvor årslønnen for en deltidsansat med en begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet skulle fastsættes ud fra et skøn i forhold til indtjeningen i det arbejde, hvor hun kom til skade, samt den øvrige indtjening forud for skaden. Tilskadekomne arbejdede i deltidsarbejdet hvori arbejdsskaden skete, 15 timer om ugen, og årslønnen blev skønsmæssigt fastsat derefter.

På den baggrund gøres det samlet gældende, at L [REDACTED]’s årsløn på skadetidspunktet skal fastsættes til kr. 242.000,-.

L [REDACTED]’s bemærkninger til sagens faktiske forhold (bilag 13)

L [REDACTED] har i sagens bilag 13 afgivet en række bemærkninger til sagens faktiske forhold, hvoraf flere afviger fra, hvad hun tidligere har oplyst.

Eksempelvis bestrider L [REDACTED] i bilag 13, at hun som vikar (fra 1. september 2007 til starten af 2010) alene arbejdede 25 ugentligt. Af journal fra Arbejdsmedicinsk Afdeling, hvor hun selv afgav forklaring til, fremgår imidlertid (bilag C, side 2):

”Hun arbejdede i den periode periodisk og højst 25 timer

ugentligt og tog de jobs hun havde kunnet magte, mest dagarbejde, enkelte aftenjenester og slet ingen nattjenester. ”

Af journal fra Arbejdsmedicinsk Afdeling fremgår også, at L [REDACTED] var ledig i perioden mellem den 1. februar 2011 og 1. maj 2011 (bilag C, side 2). I bilag C anfører L [REDACTED] dog, at hun arbejdede 4-5 uger på et plejecenter. Denne oplysning i bilag 13 stemmer ikke overens med, at hun ifølge skatteoplysningerne fra 2011 modtog arbejdsløshedsdagpenge i denne periode (bilag 5, side 10).

I det omfang oplysningerne afgivet i bilag 13 i øvrigt afviger fra sagens øvrige oplysninger, er disse efter Ankestyrelsens opfattelse udtryk for efterrationalisering, og bilag 13 må tillægges bevismæssig værdi derefter.”

Rettenns begrundelse og afgørelse

Retten finder som udgangspunkt ikke grundlag for at stille spørgsmål ved Ankestyrelsens regelfortolkning og regelanvendelse. Ankestyrelsen har på dette grundlag foretaget beregninger, foretaget vurderinger og udøvet et skøn over sagsøgerens midlertidige erhvervsevnetab og årslønssfastsættelse jf. § 17, stk. 1 jf. stk. 2, og § 24, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring. Det påhviler sagsøgeren at bevise, at de af Ankestyrelsen foretagne beregninger, vurderinger og udøvede skøn er foretaget på et forkert og urigtigt grundlag set i relation til sagsøgerens faktuelle forhold. Herefter, og da retten ikke finder, at der er der i sagen er fremført argumenter eller foreligger oplysninger, der på et tilstrækkeligt sikkert grundlag kan danne basis for tilside-sættelse af Ankestyrelsens beregninger, vurderinger og skøn, frifindes Ankestyrelsen.

Efter sagens udfald skal sagsøgeren betale sagsøgtens udgifter til advokatbistand som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte Ankestyrelsen frifindes.

Inden 14 dage skal sagsøgeren FOA Fag og Arbejde som mandatar for L [REDACTED] til dækning af sagsøgtens udgifter til advokatbistand betale 35.000 kr. (Beløbet inkluderer moms).

Jytte Munkholm Hansen
dommer